

- R. P. № 121 poz. 975) w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w ustawie o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej 31
- e) od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, określonego wyżej pod d) 1

§ 4. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego łącznie z dodatkami, ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem, nie mogą wynosić mniej od kwot, poniżej wyszczególnionych, a to:

1) renta starcza i renta nieudolności przyznana z tytułu osiągnięcia 65 lat życia	mk. 2.400.000	miesięcznie
2) renta nieudolności nie podpadająca pod punkt poprzedni	" 1.600.000	"
3) renta wdowia	" 1.200.000	"
4) dodatek dla każdej sieroty niepełnej	" 600.000	"
5) dodatek dla każdej sieroty pełnej	" 1.200.000	"
6) jednorazowa odprawa:		
a) dla wdowy	mk. 8.000.000	
b) dla jednego z rodziców	" 4.000.000	

§ 5. Ubezpieczeni zastępczo mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, jakaby im w analogicznym wypadku należała się od Zakładu Pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 6. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są łącznie ze świadczeniem.

§ 7. Na pokrycie dodatków drożyznianych pobiera Zakład Pensyjny 20% dodatek do premji stałych (§ 33 ustawy pensyjnej w brzmieniu, obowiązującym w dniu płatności premji) zaś instytucje zastępcze same oznaczają wysokość dodatków do premji stałych.

§ 8. Środki potrzebne na wypłatę dodatków drożyznianych czerpie Zakład Pensyjny oraz instytucje zastępcze zaliczkowo z własnych funduszków.

Zaliczki te należy zwracać w najkrótszym czasie z funduszu, wymienionego w poprzednim paragrafie, wraz z odsetkami w wysokości każdorazowej stopy procentowej.

§ 9. Zakład Pensyjny i instytucje zastępcze mają przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej szczegółowe sprawozdanie ze stanu funduszu, oznaczonego w § 7 niniejszego rozporządzenia, w ciągu miesiąca po upływie każdego kwartału roku kalendarzowego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem następnego miesiąca po dniu ogłoszenia i z tym dniem traci moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 573).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

984.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 24 listopada 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. U. R. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736), z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066) i z dnia 24 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 604), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. o zmianach w taryfie ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 119, poz. 960) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

W punk. 94 (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 116, poz. 1066) wysokość procentowego podwyższenia opłat przewozowych, podanych w części IV taryfy, dla linii Sochaczew—Wyszogród—Piaski zmienia się na 200% zamiast dotychczasowych 100%.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i zajęcie torów”, wysokość opłat, ustalona z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

- „w ust. I: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 75.000 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 2.250.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 3.000.000 mk.
- w ust. II: a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 112.500 mk.
b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 3.375.000 mk.
c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 5.062.500 mk.”

W punk. 11 „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat, ustalona z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów . . . 4.320 mk
najmniej od wagonu:

- a) o ładowności poniżej 5.000 kg. 216.000 mk.
b) o ładowności 5.000 i więcej kg. 432.000 mk.”

B. W części IV „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847 i № 113, poz. 1028 oraz z r. 1923: № 17, poz. 112; № 37, poz. 247; № 73, poz. 575; № 93, poz. 742; № 109, poz. 808 i № 119, poz. 960):

Dział I „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 63, poz. 491), ustalony z dniem 1 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 110, poz. 878) podwyższa się o 200%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112) nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

985.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 23 lutego 1923 r. o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 lutego 1923 r. o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 18, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) W par. 1, punkt 1, ustęp 3, wiersze 6, 7 i 8, skreśla się wyrazy: „stacjami, położonemi w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 52, poz. 478) i”,

2) W par. 1, punkt 5, litera a) skreśla się: w wierszach 2 i 3 wyrazy: „położonych w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”, w wierszach 8 i 9 wyrazy: „w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”, oraz w wierszach 11, 12 i 13 wyrazy: „przejściowych: Herby Polskie, Sosnowice, Mysłowice, Oświęcim, Dziedzice i”,

3) W par. 1, punkt 5, litera b) w wierszach 2, 3 i 4 skreśla się wyrazy: „położonych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

986.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojoych na otwartej do tymczasowego ruchu kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz osób na kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna, ustanowioną w § 3 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o tymczasowym otwarciu ruchu na kolei wąskotorowej Wawer—Wiązowna do użytku publicznego (Dz. U. R. P. № 109, poz. 865), podwyższa się do wysokości 12.000 mk. od osoby i kilometra.

§ 2. Opłatę za przewóz wagonu 5-tonnowego ładownego, ustanowioną w § 5 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o tymczasowym otwarciu ruchu na wąskotorowej kolei Wawer—Wiązowna do użytku publicznego (Dz. U. R. P. № 109, poz. 865), podwyższa się do wysokości 315.000 mk. za 5-tonnowy wagon i każdy kilometr; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w tymże § 5, tegoż rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. podwyższa się do wysokości 1.800.000 mk. za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny i za każdy wagon.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

987.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 listopada 1923 roku

o otwarciu do użytku publicznego nowozbudowanego odcinka Tułowice-Wyszogród kolei wąskotorowej Sochaczew-Tułowice-Piaski.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje: